

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010025
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Križanová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2021:4621010025.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, samosudkyňou JUDr. Janou Križanovou, v trestnej veci obžalovaného A. D. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 03.03.2021, takto

rozhodol:

obžalovaný
A. D. B. F. Z. X. , narodený XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom F. XXX/XX, K.,
t.č. v ÚVV a ÚVTOS H. od 08.10.2020,

uznáva sa vinným, že :

dňa 12.09.2020 vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody H. napísal a zaslal poškodenej Z. A., a následne prostredníctvom pošty na adresu D. Č. XX/XX, S., do miesta jej trvalého bydliska doručil list, ktorý jej zaslal z dôvodu, že ako svedkyňa a poškodená svedčila v trestnom konaní na Okresnom súde Topoľčany pod sp.zn. 1T/34/2020 v trestnej veci proti nemu ako obžalovanému, pričom na obálku tohto listu nakreslil kvet a do textu tohto listu poškodenej napísal, že by jej tento kvet radšej položil na mramor, ďalej jej opisoval ako mu jeden spoluväzeň povedal ako jednoducho dostať ľudí z domu tým, že im dom treba podpáliť alebo im spustiť alarm na aute, čo je podľa neho dobrý nápad, že to vyskúša. Obžalovaný tiež napísal, že keď sa stretnú zoči-voči, či bude skákať tak ako na súde, pričom v tomto liste spomenul tzv. čiernu faktúru a čierne body, ktorú jej vystaví a následne dňa 07.10.2020 v čase asi o 13.38 hod. svoje konanie umocnil tým, že na svojom OMV zn. Fiat Punto, modrej farby, EČ: R.-W. prechádzal po ceste v mieste trvalého pobytu poškodenej, kedy sa evidentne pozeral na rodinný dom, v ktorom poškodená býva, čím u poškodenej Z. A. vzhľadom i k inému trestnému konaniu vedenému proti obžalovanému, kde je poškodená Z. A. tiež poškodenou, a v ktorej trestnej veci je obžalovaný A.Á. D. odsúdený za obdobné konanie, ktorého sa mal dopustiť voči poškodenej Z. A., vyvolal obavu o jej život a zdravie,

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a spáchal taký čin na chránenej osobe - svedkovi,

t ý m s p á c h a l :

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, za nezistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona, zistených priťažujúcich okolností podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 17 (sedemnášť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.09.2020, sp. zn. 1T/34/2020-383 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 10.02.2021 sp. zn. 2To/72/2020-499, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Topoľčany na základe obžaloby prejednal trestnú vec obžalovaného A. D. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne poškodenej Z. A., prečítaním výpovedí svedkov A. A. Q. Q. a B. Z. ako aj oboznámením znaleckého posudku znalca Z.. G. N. a v spise obsiahnutých listinných dôkazov.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodenej napísal list lebo mala meniny, nemal to zakázané, bol vtedy 8 mesiac vo väzbe, nevedel sa domôcť spravodlivosti a mal zlú situáciu v rodine. List nesúvisel s tým, že vypovedala proti nemu, aj keby proti nemu nesvedčila, aj tak by jej ho napísal. Listom sa jej nechcel pomstiť. Neželá si, aby o ňom šírila nezmysly. List nemyslel výhražne, aby v nej vyvolal strach, nebol tam žiaden úmysel. Zaujímalo ho, prečo klame. Chcel ju tým nahnevať. Na hrob idú kvety v páre, ak by v liste myslel hrob, nakreslil by jej veniec. Mramor sa na hroby nepoužíva, ale žula. Radšej by riskoval vzťah s ňou, ako to, že trpí pre to, čo mu robí lebo ju odmietol. Mramor myslel ako oltár v kostole. K tomu, čo mu povedal spoluväzeň, uviedol, že jej písal v liste, čo robí vo väzbe, vtedy prišiel za ním, ako písal ten list spoluväzeň a povedal mu to. Bol to sarkazmus. Ona sa ho vôbec nebojí. Skákala na súde, vyčítala jej, že nechodí na hlavné pojednávania, chcel, aby sa k niektorým skutočnostiam vyjadрила. Ona klame, povedala, že vraj prenasleduje nejakú kaderníčku zo K., čo jej aj písal v liste. Faktúra s čiernymi bodmi znamená, že má u neho mínusové body a že u neho klesla hlboko. Podal na ňu trestné oznámenie. Po prepustení z väzby išiel okolo jej domu, lebo viezol kolegu do práce. Tento kolega nepovedal že s ním nebol v C., ale že si na to nepamätá. Nevedel, že poškodená je doma, keby to vedel, tak nesadne do auta. Nie je normálne, aby mal niekto z strach z toho, že on prejde po ulici. K časti listu, kde uviedol, že ho môže ovplyvňovať len matka a ona už vie, že je zle, lebo sa tak rozhodol, myslel trestné oznámenia, podal a podá na poškodenú. Matka mu vyčítala, aby sa neľahal po súdoch. Obsah listu kontroloval referent režimu. Listy vo väznici sa čítajú a ak by bolo obsahom takého listu niečo protiprávne list nie je z väznice odoslaný. Za obsah listu nebol potrestaný. Referent povedal, že v tom liste nie je nič strašné, iba aby sa zdržal hanlivého oslovenia a vyjadrovania sa na adresu poškodenej. Po tom ako bol dňa 01.10.2020 prepustený na slobodu ju nekontaktoval. Nikoho sa na ňu nepýtal. Vedel iba to, čo mu niekto sám povedal. Dňa 07.10.2020 išiel cez S. okolo domu, v ktorom bývala poškodená z dôvodu, že išiel do S. zavieť kolegu, je to z toho smeru najkratšia cesta. Nevedel že poškodená je vtedy doma. Cez S. prešiel raz ale večer sa vozil s 2 ročným synovcom, takže už nevie kadiaľ išli. Keď prechádzal okolo toho domu, išiel normálne po hlavnej ceste. Poškodená bola v tom, že je doma, lebo kontaktovala kamaráta. Posielala mu rozsudok, lebo mu písala, že A. je doma. Nevie, kedy mu ho poslala.

Svedkyňa poškodená Z. A. vypovedala, že s obžalovaným nemá žiadny vzťah a ani v minulosti sa s ním nezblížila, ani k tomu nič nesmerovalo, nemala záujem. List obžalovaného na ňu vplýval zle, myslí si, že obžalovaný je schopný všetkého s poukazom na to, čo už urobil. Ten kvet na mramore pochopila ako náhrobný kameň. Čo sa týka čiernych bodov, nevie nič o tom, za čo by mala mať čierne body, či za to že sa voči nemu bráni. Písala mu raz, že si neželá aby ju kontaktoval, v roku 2019 keď pracovala v S.. Odvtedy ho nekontaktovala. On jej potom písal výhražné listy, že si má napr. kúpiť invalidný vozík.

K tomu, že vie, ako dostať niekoho z domu, tú časť listu si vysvetlila tak, že je schopný to urobiť, keď už vybil okná alebo by niečo urobil s autami, ktoré parkujú pred domom, keďže sa už dlhší čas vyhráza. Mala z neho obavu, že keď ho pustia, je to schopný urobiť. O kvete na mramore si myslela, že ju chce dostať do hrobu. O tom, že ako bude skákať, keď sa s ním stretne zoči-voči, mala obavu, čo urobí, keď sa mu skončí podmienka, lebo cez podmienku by si to asi nedovolil. Má z neho obavu čo urobí keď ho pustia, bojí sa o život. Nevedela že bol prepustený dňa 07.10.2020, až týždeň po tom jej prišiel papier od probačnej. Zle to na ňu pôsobilo, že je pár dní na slobode a chodí cez jej dedinu. Večer znovu prešiel veľkou rýchlosťou okolo domu. Keby bral kolegu do práce, má to rýchlejšie cez K.. Bojí sa o svoj život, keď ho prepustia, myslí, že to v hlave nemá v poriadku a že potrebuje pomoc. Kolegovia sa jej pýtali ako dopadol súd. Bolo to po tom, ako jej prišiel rozsudok. Posielala im prvú stranu toho rozsudku. Nevedela vtedy, že bol prepustený na slobodu. Keď prišiel list, večer hneď išla na políciu, kde jej poradili, že ho má naskenovať a poslať do väznice. Medzi tým sa dozvedela, že obžalovaný podal odvolanie proti rozsudku, preto volala prokurátorovi. Dňa 17.09.2020 išla na políciu, lebo nevedela, či má podať trestné oznámenie. Povedali, že kým je vo väznici, má napísať do väznice, že si neželá, aby ju kontaktoval. Policajti aj nahliadli do toho listu. Nevedela, že obžalovaný bol prepustený 01.10.2020. Po tom ako bol prepustený ju nekontaktoval. Nevie presne, kedy prechádzal okolo jej domu 07.10.2020. Bola vtedy v obývačke. Doma v tom čase bola lebo išla na poobednú. Poobedná sa jej začína o 14:15 hod., o 13 h vyráza z domu. Vždy chodí okolo 13h z domu. 13:45 hod. je na parkovisku v H., 13:50-13:55h si pípa na hale. Nepamätá si to presne ale videla ho z toho okna ako vytočil hlavu a pozrel sa. Nevie, či išla vtedy do práce, ale takto chodí. Obžalovaný nemal vtedy odkiaľ vedieť že je vtedy doma. Išiel plynulo po hlavnej ceste rýchlosťou 50-60 km/h. Netrúbil. Videla z kamery, že išiel neskôr okolo ich domu veľkou rýchlosťou smerom z C.. Dňa 07.10.2020 sa informovala, či môže podať odvolanie, pretože jej prišiel výhražný list. Tak jej bolo poradené, že má ísť s tým na políciu, telefonovala s prokurátorom. Telefonovala mu, lebo nevedela, komu má s tým zavolať, lebo jej prišiel list. Mala obavu z toho, že obžalovaný bol prepustený na slobodu, aj z listu a že prešiel okolo jej domu. Z listu je zrejmé, že jej chce ublížiť. Po prepustení z väzby len tak prešiel okolo jej domu, keď každý normálny človek by sa mu oblúkom vyhýbal, keď bol predtým vo väzení.

Svedkyňa A. A. vypovedala, že jej dcéra Z. A. mala v minulosti problémy s obžalovaným, čo sa riešilo už aj na súde. V septembri jej znovu napísal list z väzenia, nevedela, že ho prepustili a počas toho ako dcéra telefonovala videla ako prechádza okolo ich domu autom. Na list jej nakreslil kvet a napísal niečo s náhrobným kameňom a že dostal inštrukcie vo väzení že im môže podpáliť aj dom. Dcéra mala z toho listu stres, začala sa zajakávať a mala aj žalúdočné problémy. Ona nevidela ako mal prechádzať okolo ich domu, vie to od dcéry. Obžalovaný zaslal list z väzenia tiež aj jej, tento list ju obťažoval a osočoval v ňom jej dcéru. Má z toho listu obavu o svoju dcéru. Jej sa v liste nevyhráza.

Svedok Q. Q. vypovedal, že bol kolegom obžalovaného a poškodenej. S obžalovaným je kamarát a stretáva sa s ním aj mimo práce. Vypovedal aj ako svedok v predchádzajúcej trestnej veci vedenej proti obžalovanému. S obžalovaným sa stretli v polovici októbra ako ho prepustili z väzby, dva alebo trikrát. Raz ho viedol do práce na poobednú do S., ktorý je pred S. smerom do R.. Viezol ho do R., vie to iste v C. vtedy neboli určite ani inokedy odkedy ho prepustili. Nešli nikdy okolo domu Z. A.vej, lebo tento je už za S.. Obžalovaný sa ho nepýtal na poškodenú, ne bavili sa o nej, už s ňou nepracuje. Na otázku obhajcu, že obžalovaný uviedol, že boli spolu v C. a potom ho viezol do práce uviedol, že v C. bol s obžalovaným viackrát ešte predtým ako bol vzatý do väzby teraz tam s ním nebol ale nie je si istý.

Svedok B. Z. vypovedal, že je bývalým kolegom obžalovaného a poškodenej. Mali medzi sebou konflikt, bol aj vypovedať v tejto veci na súde. Po tom ako bol obžalovaný prepustený na slobodu sa stretli dvakrát, u neho doma a na benzínke Shell, Boli iba v R., inde nie a ani raz ho obžalovaný neviezol v aute. O poškodenej sa nerozprávali, obžalovaný sa na ňu nepýtal. Nemá o nej ani žiadne informácie, lebo ju rok nevidel.

Zo záverov znaleckého posudku Z.. G. N. č. 96/2020 vyplýva, že obžalovaný netrpí ani v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou poruchou ani chorobou ani takou ktorá by súvisela s vyhľadávaním prítomnosti poškodenej. Ak by také vyhľadávanie bolo dokázané, nebolo by determinované chorobne prítomnosťou nejakej liečiteľnej duševnej poruchy či choroby u obžalovaného. Vylúčil prítomnosť psychotickej poruchy, ktorá by narúšala jeho kontakt s realitou. V čase spáchania skutku nekonal pod vplyvom poruchy myslenia či vnímania, jeho úsudok bol zachovaný. Jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti boli zachované, vedel svoje konanie ovládať a rozpoznáť jeho spoločenskú nebezpečnosť,

plne chápe zmysel trestného konania. Nie je potrebné mu uložiť žiadne ochranné liečenie, jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, v súlade so zásadami Trestného poriadku.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, mal súd za preukázané, že skutok sa stal tak ako ho ustálil súd v skutkovej vete výroku tohto rozsudku a tento skutok naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona a že tento skutok spáchal obžalovaný, ktorý sa poškodenej Z. A. vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a spáchal taký čin na chránenej osobe - svedkovi.

Obžalovaného zo spáchania tohto skutku usvedčuje jednak obsah samotného listu ktorý z väzby zaslal poškodenej, na obálku ktorého nakreslil kvetinu a v ktorom uviedol, že „nakreslil som ti kvetinku na obáločku, aj keď radšej by som ti ju položil na mramor, ale to je iný príbeh“, a tiež výpoveď poškodenej z ktorej vyplynulo, že túto vetu vnímala ako vyhrážku smrťou, keďže mramorom pochopila náhrobný kameň a mala z nej obavu o svoj život. Obhajoba obžalovaného smerovala k zľahčovaniu obsahu listu, uviedol, že poškodenú chcel listom nahnevať a vyjadrenia myslel sarkasticky. Tiež uviedol, že na hrob idú kvety v páre, ak by myslel hrob, nakreslil by jej veniec, mramor sa na hroby nepoužíva, ale žula a mramor myslel ako oltár v kostole. Tu súd konštatuje, že ako inak možno pochopiť túto vetu, ako vyhrážku smrťou, pričom poukazuje jednak na obavu vyjadrenú poškodenu, ktorá mala z vyjadrení obžalovaného v liste strach o život čo sa u nej podľa výpovede svedkyne A. A. prejavovalo tak, že a mala z toho listu stres, začala sa zajakávať a mala aj žalúdočné problémy, ako aj na ďalší obsah listu v ktorom obžalovaný napísal, že spoluväzeň mu povedal ako jednoducho dostať ľudí z domu tým, že im dom treba podpáliť alebo im spustiť alarm na aute, čo je podľa neho dobrý nápad, že to vyskúša a tiež napísal, že keď sa stretnú zoči-voči, či bude skákať tak ako na súde, pričom v tomto liste spomenul tzv. čiernu faktúru a čierne body, ktorú jej vystaví. Celý obsah listu je osočujúci smerom k poškodenej a jeho výhražný obsah umocňuje aj vyjadrenie obžalovaného „a s ňou (jeho matkou) sa dá aj porozprávať a aspoň sa dozvieš o rozsahu svojho problému, ktorý je aj tak dosť veľký a týka sa aj tvojho blízkeho okolia...A možno ti aj pomôže vyriešiť ho, lebo ona už mne nedohovorí a to je jediný človek na svete, ktorý to vie. Lenže ja som sa už rozhodol a ona vie, že je zle,“ Tu obžalovaný uviedol, že mal na mysli podanie trestného oznámenia, lenže takáto skutočnosť nevyplýva z obsahu listu a tak len zvýrazňuje jeho výhražný obsah. Obžalovaný už bol za obdobné konanie voči poškodenej právoplatne odsúdený v konaní tunajšieho súdu sp.zn. 1T/34/2020, kedy sa taktiež osobne ako aj listom vyhrážal poškodenej, pričom aj tu jeho obhajoba smerovala k zľahčovaniu obsahu výhražného listu. Poškodená ako uviedla, mala z obsahu listu obavu, ktorá je podľa názoru súdu reálna aj s poukazom na predošlé konanie obžalovaného, ktorý bol jednak za prečin nebezpečného vyhrážania odsúdený ale aj viackrát postihnutý v priestupkovom konaní za protiprávne konanie voči poškodenej. Je preto nepochopiteľné, že obžalovaný hoci bol v predchádzajúcom trestnom konaní väzobne stíhaný sa aj napriek tomu nezdržal a znova napísal poškodenej výhražný list. Naplnenie formálnych znakov trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona môže byť dosť alebo menej závažné a rozhodnutie o tom či ide o trestný čin alebo priestupok závisí aj od posúdenia konkrétnych okolností prípadu. Pokiaľ ide o ojedinelý skutok páchatela sám o sebe nie je naozaj podstatne závažný, môže byť posúdený ako priestupok, avšak ak ide o opakovaný čin páchatela mal byť posúdený ako trestný čin, pretože opakovaným páchaním takéhoto činu sa zvyšuje pravdepodobnosť jeho ďalšieho pokračovania v tejto trestnej činnosti a z nej následné pôsobenie trestných činov proti životu alebo zdraviu alebo iných závažnejších trestných činov. (Kolesár/Burda, Trestný zákon, osobitná časť, Komentár II.diel s.1193). V tomto prípade ide o opakované konanie obžalovaného, ktorý sa zjavne nevie odosobniť a odpútať od poškodenej a opakovane sa jej zasiela listy s výhražným obsahom, z ktorých má poškodená obavu o svoj život a zdravie. Obžalovaný svoje konanie umocnil tiež tým, že dňa 07.10.2020 autom okolo rodinného domu kde býva poškodená, ktorá ho videla z okna a pri tom otočil hlavu smerom k jej domu, čo u nej vyvolalo strach. Prechádzanie okolo rodinného domu poškodenej bolo tiež preukázané kamerovým záznamom, pričom súd len na okraj poukazuje na to, že takto obžalovaný demonštroval svoju prítomnosť aj v minulosti, čo bolo preukázané v konaní 1T/34/2020. Obhajoba sa snažila v tomto smere spochybníť výpoveď poškodenej s poukazom na jej pracovný čas, t.j. že v čase prejazdu už musela byť na ceste

do práce (podľa výpovede poškodenej o čase kedy obvykle chodí do práce), avšak poškodená v tom čase telefonovala s prokurátorom a ako uviedla, už si nepamätá či v ten deň do práce aj išla ale v časoch ktoré uviedla zvyčajne chodí do práce. Obžalovaný mal v tom čase uložený zákaz zdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodenej a napriek tomu, prechádzal okolo jej domu, keď tomuto sa dá vyhnúť jazdou po inej ceste, čo súd tiež vyhodnotil ako demonštráciu jeho prítomnosti. Obžalovaný navyše tvrdil, že išiel zaviesť svedka Q. do práce, toto ale svedok Q. nepotvrdil, keď jasne vypovedal, že je pravda, že ho viezol do práce ale nešli z C. ale z R. a neprechádzali okolo domu poškodenej. V konečnom dôsledku nie je táto okolnosť významná pre posúdenie trestnej zodpovednosti obžalovaného, avšak ilustruje spôsob jeho obhajoby, ktorý je tak nedôveryhodný. To že potom svedok uviedol, že si nie je istý, či bol s obžalovaným vtedy v C. súd vyhodnotil ako snahu pomôcť obžalovanému, nakoľko v tejto časti výsluchu odpovedal na otázku obhajcu ktorý ho konfrontoval s výpoveďou obžalovaného, ktorý tvrdil, že išli z C. keď ho viezol do práce. Čo sa týka obhajoby obžalovaného, že poškodená sa ho nebojí, list riešila až 20 dní po jeho doručení a obsah listu posúdili príslušníci zboru ZVJS v rámci povinnej kontroly podľa príslušných predpisov a nezadržali ho, taktiež keď bola poškodená prvýkrát s listom na polícii odporučili jej iba napísať do väznice, že si neželá aby jej boli zasielané listy od obžalovaného a teda ak by bol obsah listu závadný určite by bol pri kontrole vo väznici zadržaný alebo by policajti začali trestné stíhanie, tu súd uvádza, že poškodená uvádza, že sa obáva konania obžalovaného keď bude prepustený na slobodu, doslovne uviedla, že sa bojí o svoj život (pričom poukazuje na predchádzajúce konanie obžalovaného voči jej osobe) a ešte v ten deň ako jej bol list doručený kontaktovala políciu, kde jej odporučili aby napísala do väznice a požiadala by ju obžalovaný nekontaktoval, čo aj urobila a to že list pri jeho odoslaní nebol v rámci kontroly vyhodnotený ako porušujúci § 20 odsek 2 zákona o výkone väzby (t.j. ak by obsahoval nedovolenú informáciu alebo vec, jeho obsah by zakladal podozrenie zo spáchania trestného činu alebo by jeho doručenie bolo marené účel väzby) absolútne nezbavuje obžalovaného trestnej zodpovednosti, nakoľko jednak príslušník ZVJS ktorý kontroloval jeho obsah (a ani policajti ktorý odporučal poškodenej aby napísala do väznice) nepoznal celkový kontext vzťahu obžalovaného s poškodenou ale hlavne preto, že to či určité konanie naplnilo znaky skutkovej podstaty nejakého trestného činu môže v zmysle Ústavy SR posúdiť iba súd. Obžalovaný sa skutku dopustil voči poškodenej ktorá bola svedkom v konaní 1T/34/2020, pričom priamo v liste ako aj vo svojej výpovedi uviedol, že ho sklamať že neprišla na pojednávanie, škoda že nezostala v pojednávacej miestnosti a či bude štekať tak ako na súde keď sa stretnú zoči voči. Naopak z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by obžalovaný mal spáchať trestný čin z pomsty, pričom takýto osobitný motív nevyplýva ani z výpovede poškodenej ani zo zabezpečených dôkazov, kedy súd konštatuje, že je síce preukázané že obžalovaný bol na poškodenú nahnevaný pre to, že mu podľa jeho názoru privodila trestné stíhanie, avšak nemožno bez ďalšieho tvrdiť, že obžalovaný konal z pomsty. Ide tak len o nejaký predpoklad a domnienku, ktorá ale nebola v konaní preukázaná. Preto súd v tomto smere upravil znenie skutkovej a právnej vety ako aj právnu kvalifikáciu skutku ako prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona.

Čo sa týka zavinenia súd má za to, že obžalovaný tento trestný čin spáchal v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, keďže svojim konaním vyhrázaním sa smrťou a ťažkou ujmom na zdraví poškodenej takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, chcel porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 ods. 1 -4 Trestného zákona a bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného ako aj možnosť jeho nápravy.

K osobe obžalovaného súd zistil, že má trvalý pobyt evidovaný F. XXX/XX K.. Na komisii verejného poriadku riešený nebol. Doposiaľ bol dva razy súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/10/2013 za obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie o obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, podmienene bol prepustený 03.08.2016 so skúšobnou dobou 2 roky, osvedčil sa a rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/34/2020 zo 16.09.2020 bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, ktorý bol podmienene odložený s probačným dohľadom a skúšobnou dobou na 2 roky. Zároveň mu súd uložil povinnosť spočívajúcu v zákaze kontaktu s poškodenou v akejkolvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými pro-

striedkami a príkaze nepriblížiť sa k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydliá a pracoviska poškodenej. Pre skutok v bode II. obžaloby bol oslobodený. Spáchal štyri priestupky, z toho tri voči rovnakej poškodenej Z. A. a jeden priestupok na úseku dopravy.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súd u obžalovaného nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona. Súd u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti a to podľa § 37 písmeno h), že spáchal viac trestných činov (nakoľko boli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, súd v tomto smere prihliadal na trestný čin za ktorý bol odsúdený v konaní 1T/34/2020) a podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, nakoľko už bol odsúdený, keďže odsúdenie Okresným súdom Topoľčany v konaní 1T/10/2013, nemá zahladené. Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V danom prípade u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností (0:2), preto podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýši o jednu tretinu. Nakoľko súd odsúdil obžalovaného za trestný čin ktorý spáchal skôr (list poškodenej napísal dňa 12.09.2020) ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.09.2020, sp.zn. 1T/24/2020), súd v zmysle § 42 odsek 1 Trestného zákona ukladal obžalovanému súhrnný trest podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu. Keďže obžalovaný tak spáchal viac trestných činov, ktoré sú prečinmi, súd mu ukladal podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na čin najprísnejšie trestný a to podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, t.j. v sadzbe 6 mesiacov až 3 roky a následne túto sadzbu v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona upravil tak, že spodnú hranicu zvýšil o jednu tretinu a tak obžalovanému ukladal trest v rozmedzí 16 mesiacov až 3 roky.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý sa pred spáchaním trestného činu dopustil obdobného konania voči poškodenej, za ktoré bol postihnutý v priestupkovom konaní ale aj trestne stíhaný a potom aj právoplatne odsúdený, ako aj s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti súd považoval za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov. Nakoľko je zrejmé že ani predchádzajúce trestné stíhanie nemalo na obžalovaného odradzujúci efekt, súd mu uložil nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Uložený trest tak súd považuje za dostatočný a spravodlivý, a hľadiska jeho ochrannej funkcie, represívnej zložky trestu a z pohľadu individuálnej i generálnej prevencie za primeraný.

Keďže súd obžalovanému ukladal súhrnný trest, v zmysle § 42 odsek 2 Trestného zákona, zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.09.2020, sp. zn. 1T/34/2020-383 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 10.02.2021 sp. zn. 2To/72/2020-499, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.